


॥ सत्संगादीक्षा विशारद ॥

॥ ଦ୍ଵାର୍ଗ - ୧୪ ॥

ભગવાન્ સર્વકર્તાઽસ્તિ દયાલુઃ સર્વરક્ષકઃ।
સ એવ નાશકઃ સર્વ-સંકટાનાં સદા મમ ॥૪૪॥


ભગવાન સર્વકર્તા છે, દયાળુ છે, સર્વનું રક્ષણ કરનારા છે અને એ જ
સદા મારાં સર્વે સંકટોના ટાળનારા છે. (૪૪)



Bhagavān sarva-kartā'sti dayāluh sarva-rakṣhakaha ।
Sa eva nāshakah sarva-sankaṭānām sadā mama ॥44॥



Bhagwān sarva-kartā chhe, dayālu chhe, sarvanu
rakṣhaṇ karanārā chhe ane e ja sadā mārā sarve
sankaṭonā ṭāḷanārā chhe. (44)



આ વિષયક મુખપાઠ માટેના સંદર્ભો :



એ ભગવાન આપણને હાથીએ બેસાડે તો હાથીએ બેસીને રાજી રહેવું અને ગધેડે બેસાડે તો ગધેડે બેસીને રાજી રહેવું. અને એ ભગવાનનાં ચરણારવિંદ વિના બીજે ક્યાંય પ્રીતિ રાખવી નહીં... એ ભગવાનનું કર્યું સર્વે થાય છે. માટે સૂકું પાનડું જેમ વાયુને આધારે ફરે તેમ એ ભગવાનને આધીન રહીને આનંદમાં એ પરમેશ્વરનું ભજન કરવું અને કોઈ જાતનો મનમાં ઉદ્વેગ આવવા દેવો નહીં.(વચ.ગ.પ્ર.૭૪)



જો માર માર કરતો કોઈ આવતો હોય તો એમ સમજવું કે મારા સ્વામીનું જ કર્યું સર્વે થાય છે પણ તે વિના કોઈનું હલાવ્યું પાનડું પણ હલતું નથી.(સ્વા.વાતો:૧/૮૮)



ભગવાન તો પોતાના ભક્તની રક્ષા કરવામાં જ બેઠા છે. કેની પેઠે? તો જેમ પાંપણ આંખની રક્ષા કરે છે, ને હાથ કંઠની રક્ષા કરે છે, ને માવતર છોકરાંની રક્ષા કરે છે, ને રાજા પ્રજાની રક્ષામાં છે, તેમ જ ભગવાન આપણી રક્ષામાં છે.(સ્વા.વાતો:૧/૨૨)

Ā vishayak mukhpāth māṭenā sandarbho:

- Ane e Bhagwān āpaṇne hāthīe besāḍe to hāthīe besīne rājī rahevu ane gadheḍe besāḍe to gadheḍe besīne rājī rahevu. Ane e Bhagwānnā charaṇārvind vinā bīje kyāy prīti rākhavī nahī...e Bhagwānnu karyu sarve thāy chhe. Māṭe sūku pānaḍu jem vāyune ādhāre fare tem e Bhagwānne ādhīn rahīne ānandmā e Parameshvarnu bhajan karavu ane koī jātno manmā udveg āvavā devo nahī.” (Vach.Ga.Pa.74)
- “Jo mār mār karato koī āvato hoy to em samajavu je, ‘Mārā Swāmīnu ja karyu sarve thāy chhe, paṇ te vinā koīnu halāvvyu pānaḍu paṇ halatu nathī.’” (Swa.Vato.1/88)
- “Bhagwān to potānā bhaktanī rakṣhā karavāmā ja beṭhā chhe. Kenī peṭhe? To jem pāpaṇ ānkhanī rakṣhā kare chhe ne hāth kanṭhanī rakṣhā kare chhe ne māvatar chhokarānī rakṣhā kare chhe ne rājā prajānī rakṣhāmā chhe, tem ja Bhagwān āpaṇī rakṣhāmā chhe.” (Swa.Vato.1/22)

આ વિષયક વિશેષ પુષ્ટિ માટેનાં વચનો :




અમારો દૃઢ વિશ્વાસ રાખશો ને કહીએ તેમ કરશો તો તમને મહાકષ્ટ કોઈક આવી પડશે તેથી અથવા સાત દકાલી (દુકાળ) જેવું પડશે તે થકી રક્ષા કરશું અને કોઈ ઊગર્યાનો આરો ન હોય એવું કષ્ટ આવી પડશે તોય પણ રક્ષા કરશું.(વચ.જે.૫)

A vishayak vishesh pushti māṭenā vachano

- “amāro draḍh vishvās rākhasho ne kahīe tem karasho to tamane mahākashṭ koīk āvī paḍashe tethī athavā sāt dakālī jevu paḍashe te thakī rakṣhā karashu ane koī ūgaryāno āro na hoy evu kaṣṭ āvī paḍashe toy paṇ rakṣhā karashu” (Vach.Je.5)

ભગવાન્ કુરુતે યદ્ધિ હિતાર્થમેવ તત્સદા।
પ્રારબ્ધં મે તદિચ્છૈવ સ એવ તારકો મમ ॥૪૬॥


ભગવાન જે કરે તે સદાય સારા માટે હોય. તેમની ઇચ્છા એ જ મારું
પ્રારબ્ધ છે. તેઓ જ મારા તારક છે. (૪૫)



Bhagavān kurute yaddhi hitārtham eva tat sadā ।
Prārabdham me tad ichchhaiva sa eva tārako mama ॥45॥



Bhagwān je kare te sadāy sārā māṭe hoy. Temanī ichchhā e ja
māru prārabdha chhe. Teo ja mārā tārak chhe. (45)



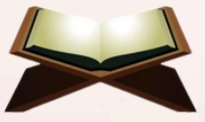
આ વિષયક મુખપાઠ માટેના સંદર્ભો :



આપણે જ્યારે તન-મન-ધન ભગવાનને અર્પણ કર્યું ત્યારે હવે ભગવાનની ઇચ્છા તે જ આપણું પ્રારબ્ધ છે, તે વિના બીજું કોઈ પ્રારબ્ધ નથી. માટે ભગવાનની ઇચ્છાએ કરીને ગમે તેવું સુખ-દુઃખ આવે, તેમાં કોઈ રીતે અકળાઈ જવું નહીં. (વચ.ગ.અં.૧૩)



અંતરમાં ટાઢું રહ્યા કરે ને ધગી ન જાય તેના બે ઉપાય છે: એક તો ભગવાનનું ભજન કરવું ને બીજું ભગવાનને સર્વકર્તા સમજવા ને તેમાં સુખ આવે તો સુખ ભોગવી લેવું ને દુઃખ આવે તો દુઃખ ભોગવી લેવું. તે કહ્યું છે જે, દાસના દુશ્મન હરિ કેદી હોય નહિ,
જેમ કરશે તેમ સુખ જ થાશે. (સ્વા.વાતો:૧/૧૪૮)



જે દુઃખે થાય સુખ જનને, તે દે છે દુઃખ દયા કરી ॥
જેહ સુખે દુઃખ ઊપજે, તે આપે નહિ કે દી હરિ ॥૮॥ (ધીરજ આખ્યાન - ૧/૮)

Ā vishayak mukhpāth māṭenā sandarbho:

- “āpaṇe jyāre tan-man-dhan Bhagwānne arpaṇ karyu tyāre have Bhagwānnī ichchhā te ja āpaṇu prārabdha chhe, te vinā bīju koī prārabdha nathī. Māṭe Bhagwānnī ichchhāe karīne game tevu sukh-dukh āve, temā koī rīte akaḷāī javu nahī” (Vach.Ga.An.13)
- “Antarmā ṭaḍhu rahyā kare ne dhagī na jāy tenā be upāy chhe: ek to Bhagwānnu bhajan karavu ne bīju Bhagwānne sarva-kartā samajavā ne temā sukh āve to sukh bhogavī levu ne dukh āve to dukh bhogavī levu. Te kahyu chhe je, Dāsnā dushman Hari ke’dī hoy nahi, jem karashe tem sukh ja thāshe.” (Swa.Vato.1/148)

Je dukhe thāy sukh janne, te de chhe dukh dayā kari |
jeha sukhe dukh upaje, te āpe nahi kedi hari ||
(Dhiraj Akhyan 1/8)

આ વિષયક વિશેષ પુષ્ટિ માટેનાં વચનો :



ભગવાનનો જે ભક્ત હોય તેને તો જે જે પ્રકારનાં દુઃખ આવે છે તે દુઃખના દેનારા કાળ, કર્મ, માયા એમાંથી કોઈ નથી. એ તો પંડે ભગવાન જ પોતાના ભક્તની ધીરજ જોવાને અર્થે દુઃખને પ્રેરે છે. અને પછી જેમ કોઈક પુરુષ પડદામાં રહીને જુએ, તેમ ભક્તની ધીરજને ભગવાન ભક્તના હૃદયમાં રહીને જોયા કરે છે પણ કાળ, કર્મ, માયાનો શો ભાર છે જે ભગવાનના ભક્તને પીડી શકે? એ તો ભગવાનની જ ઇચ્છા છે, એમ જાણીને ભગવાનનો ભક્ત હોય તેને મગન રહેવું. (વચ.ગ.મ.૬૨)

A vishayak vishesh pushti māṭenā vachano:

- “Bhagwānno je bhakta hoy tene to je je prakārnā dukh āve chhe te dukhnā denārā kāḷ, karma, māyā emāthī koī nathī; e to paṇḍe Bhagwān ja potānā bhaktanī dhīraj jovāne arthe dukhne prere chhe ane pachhī jem koīk puruṣ paḍadāmā rahīne jue, tem bhaktanī dhīrajne Bhagwān bhaktanā hṛudaymā rahīne joyā kare chhe. Paṇ kāḷ, karma, māyāno sho bhār chhe je, Bhagwānnā bhaktane pīḍī shake? E to Bhagwānnī ja ichchhā chhe, em jāṇīne Bhagwānno bhakta hoy tene magan rahevu.” (Vach.Ga.Pa.62)

જય સ્વામિનારાયણ